

Endvidere er der fra *socialministeren* modtaget følgende skrivelse i besvarelse af de af udvalget stillede skriftlige spørgsmål, der er gengivet i besvarelsen:

Socialministeriet. København, den 28. januar 1970.

I forbindelse med gennemgangen af forslag til finanslov for finansåret 1970-71 har finansudvalget i skrivelse af 23. januar 1970 bedt mig besvare nogle spørgsmål.

I denne anledning kan jeg meddele følgende:

Spørgsmål 1:

Ad § 15.A.2.03. Invalideforsikringsretten.

2.04. Direktoratet for revalidering og forsorg og

2.05. Direktoratet for ulykkesforsikringen.

Kan ministeren redegøre for, hvorledes rationaliseringen af arbejdsgangen og sagsbehandlingen skrider frem?

Hvor lange er de gennemsnitlige ventetider?

Er der nogle af opgaverne, der lægges ud til kommunerne?

Svar:

Karakteren af de sagsområder, der er henlagt til disse institutioner, medfører, at der i alle 3 institutioner kommer meget betydelige — stadigt voksende — mængder af enkeltsager til behandling. Disse sager har ofte presserende økonomisk betydning for den enkelte borger. Det er derfor uhyre vigtigt, at arbejdet er tilrettelagt sådan, at sagerne afvikles så hurtigt og sikkert som muligt. Dette har været hovedsigtet med rationaliseringsarbejdet.

For invalideforsikringsrettens vedkommende blev dette arbejde iværksat ved nedsættelsen i 1966 af et udvalg under administrationsrådet og fortsattes efter de linier, der er afstukket i udvalgets betænkning af august 1968.

Der er gennemført en større omlægning af den interne organisation, hvorved de sekretariatsmæssige funktioner er samlet, og behandlingen af pensionsagerne fordelt efter lægespecialer. Desuden en række ændringer i arbejdsgangen, navnlig en forenkling af samarbejdet mellem læger og jurister. Herved har færdigbehandlingen af de sager, der kan afgøres på grundlag af oplysninger, der foreligger i forbindelse med begæringen, kunnet fremskyndes væsentligt.

For at følge virkningen af ændringerne udarbejder retten statistik over behandlingstiden. Denne varierer stærkt efter sagernes karakter, men det er lykkedes at nedbringe gennemsnitstiden til ca. 90 dage — for de sager, der afgøres uden indhentelse af supplerende oplysninger: ca. 25 dage.

Rationaliseringsarbejdet har således bevirket en hurtigere betjening af klienterne. Desuden ydes der bedre service over for både klienter og andre myndigheder, f. eks. ved, at der samtidig med afgørelsen (afslag) tages stilling til mulighederne for andre ydelser som f. eks. førtidspension og hjælp til langvarigt syge, og ved, at både ansøgere og de myndigheder, hvorunder bevillingen af disse ydelser hører, orienteres om rettens vurdering af sagen.

Alligevel er personalebehovet reduceret noget. Der henvises til anmærkningerne til § 15.A.2.03. i forslaget til finanslov.

Direktoratet for revalidering og forsorg blev oprettet i 1967 efter forslag af administrationsudvalget af 1960 med henblik på samling og forenkling af behandlingen af en række sagsområder, der indtil da var fordelt på invalideforsikringsretten, direktoratet for sygekassevæsenet, arbejdsdirektoratet og socialministeriets departement. Selve oprettelsen havde således karakter af en rationaliseringsforanstaltning.